

ה בראשית ובראשית ה

- וצנעתהון בומיה וכאנו אייאמו מייה ועשרין סניה:
4. הנפילים - אלגברא כאנו פיל ארץ פיל אייאם הימה ואיצא בעד דאליך אלדי יגו בנין אכאביר אלא בנאת אלאנסאן ויוולדו ליהון הימא סגיעין אלדי מן אלדהר ארגאל ציט:
5. וירא - ונצר ה' אין כתרית רדאוויית אלאנסאן פיל ארץ וגמיע מגיר חסבאת קלבו פקט ראדי טול אלנהאר:
6. וינחם - ורגיע ה' פי קולו אין כלק אלא אלאנסאן פיל ארץ ותכדר פי קלבו: 7. ויאמר - וקאל ה' אמחי אלא אלאנסאן אלדי כלקת מן עלא וגה אלארץ מן אנסאן חיתא בהימיה חיתא דביב וחיתא טיר אלסמא אין רגיעית פי קולי אין צניעתהון: 8. ונוח וגיד חאץ פי חצריית ה':
9. אלה - הדולי תווליד נוח נוח רגול עליח כאמיל כאן פי נח אגיאלו פי טאעית אלרב מיתמצי נוח: 10. ויולד - וכלף נוח תלת בנין אלא שם אלא חם ואלא יפת: 11. ותשחת - ונתלפית אלארץ קדם אלרב ותמלית אלארץ צילים: 12. וירא - ונצר אלרב אלא אלארץ והוודא נתלפית אין תלף גמיע בשארי אלא טריקו עלא אלארץ: 13. ויאמר - וקאל אלרב לנוח חיד גמיע בשארי איגא קידמי אין אתמלית אלארץ צילים מן קדמהון והוודאני מתליפהון מע אלארץ: 14. עשה - צנאע לך ספיניה כשאב בקץ טבקת תצנע אלא ספיניה ותזפית ליהא מן גווא ומן ברא פיל זיפית: 15. וזה - והאדא אלדי תצנע ליהא תלת מיאית צראע טול צפיניה כמסין צראע ערצהא ותלתין צראע עילוהא: 16. צהר - צווייה תצנע ליצפיניה ואלא צראע תכמלהא מן פוק ובאב צפיניה פי גנבהא תגעל תחתנין תניין ותלתין תיצנעהא: 17. ואני - ואנא הוודאני מגיב אלא טופאן אלמא עלא אלארץ ליתליף גמיע בשארי

- ותסעין סניה ומת: 18. ויחי - ועאש ירד מייה ותנין וסתין סניה וכלאף אלא חנוך: 19. ויחי - ועאש ירד בעד תכילפו אלא חנוך תמן מית סניה וכלף בנין ובנת: 20. ויחיו - וכאנו טול אייאם ירד תיסע מייה ותנין וסתין סניה ומת: 21. ויחי - ועאש חנוך כמסה וסתין סניה וכלאף אל מתושלח: 22. ויתהלך - ותמצא חנוך קידם אלרב בעד תכילפו אלא מתושלח תלת מית סניה וכלף בנין ובנאת: 23. ויהי - וכאן טול אייאם חנוך תלת מיה וכמסה וסתין סניה: 24. ויתהלך - ותמצא חנוך קידם אלרב ולסו אין אכד אלו אלרב: 25. ויחי - ועאש מתושלח מיה וסבעה ותמנין וכלף אלא למך: 26. ויחי - ועאש מתושלח בעד תכילפו אלא למך סבע מייה ותנין ותמנין סניה וכלף בנין ובנאת: 27. ויחיו - וכאנו טול אייאם מתושלח תיסע מייה ותסעה וסתין סניה ומת: 28. ויחי - ועאש למך [מייה] ותנין ותמנין סניה וכלאף איבין: 29. ויקרא - וסמא אלא סמו נוח קאילא האדא יסלינא מן צנעיתנא ומן כדאר דינא מן אלארץ אלדי לענהא אלה: 30. ויחי - ועאש למך בעד תכילפו אלא נוח כמס מייה וכמסה ותסעין סניה וכלף בנין ובנת: 31. ויהי - וכאן טול אייאם למך סבע מייה וסבעה וסבעין סניה ומת: 32. ויחי - וכאן נוח בן כמס מיאית סניה וכלף נוח אלא שם אלא חם ואלא יפת:

ו

1. ויהי - וכאן אין בידי אלאנסאן ליכתר עלא וגה אלארץ ובנאת אנוולדו ליהון: 2. ויראו - ונצרו בנין אכאביר אלא בנאת אלאנסאן אין חסנאת הינין ואכדו ליהון נסוואן מן גמיע אלדי אסתכרו: 3. ויאמר - וקאל ה' לם יתבת גיל מכתזי הדא קידמי ליל דהר משאן אלי הואיה לחם

ה

22. ויתהלך - ויתהלך חנוך לפני האלהים, ודומה לו ב: ואתמצא חנוך פי טעית אלרב - והתהלך חנוך במשמעת האלהים, ושניהם בעקבות ת"א: בדחלתא דה'. 29. ומעצבון - ומעצב, ב: ומין תעב - סיגיע. ראה לעיל ג 17.

ו

2. בני האלהים - הגדולים, וכן פסוק 4, וכן ב, בעקבות ת"א: (רכרביא), וראה רש"י: הם השרים והשופטים. 3. לא ידון וגו' - לא יפון דור (חסר) מביש זה לפני לעולם, מפני שהוא בשר ומעשיו רעים וכו'. ב תרגם תרגום

דומה, אך בהמשך בניגוד לתרגומנו, שתרגם טילולית, הרחיב וגרס: מיהליה עטית ליהון מייה ועשרין סנה אינכאן יתובו - ארכה נתתי להם מאה ועשרים שנה אם ישוּבו, ושניהם בעקבות ת"א ובעקבות רש"י: עד ק"ך שנים אאריך להם אפי, ואם לא ישוּבו אביא עליהם סבול. 4. הנפילים - הגיבורים, וכן ב, בעקבות ת"א (גבריאל). 6. וינחם - וחור ה' מדברו. ב תרגום טילולית: ונידים - והתחרט, וכן בפסוק 7. 16. צהר - אור. וכן ב: צווייה - אורה או מוארת, ושניהם בעקבות ת"א (נהור), ורש"י כתב: יא חלון וי"א אבן טובה המאירה להם (ב"ר).